

Strania chemare

Mihai_iunian_gindu

Alunec pe aripile tremurânde
Ale vidului,
Lovit de zgomotul de infern
Ce a ucis liniștea clipei.

O clipă binecuvântată,
Un răstimp magic
Furat infinitului.

Plutesc în văile eternității,
Unde domnesc aerul rece al munților,
Susurul binecuvântat al izvoarelor
Și chemarea stranie,
Asemănătoare cântecului sirenelor,
Dar venită
De foarte de departe,
A Paradisului pierdut.

Mă prăbușesc în abis,
(Al meu? Al lumii? Poate că
Nici nu contează cu adevărat)
Strivit de o povară mult prea mare
Pentru un simplu muritor:
Acea de a fi.